

عنوان مقاله:

شهر، مدرنیته، سینما کاوشی در آثار ابراهیم گلستان

محل انتشار:

نشریه هنرهای زیبا- معماری و شهرسازی، دوره 18، شماره 2 (سال: 1392)

تعداد صفحات اصل مقاله: 12

نویسندگان:

سید محسن حبیبی - استاد دانشکده شهرسازی، دانشگاه تهران، تهران، ایران

مینا رضایی - دانشجوی کارشناسی ارشد برنامه ریزی شهری، دانشکده شهرسازی، دانشگاه تهران، تهران، ایران

خلاصه مقاله:

سال های ۱۳۵۷-۱۳۲۰، دوره ای است که شهر مدرن شکل گرفته است. برنامه ریزی شهری نیز در این دوره با تاسیس سازمان برنامه در سال ۱۳۲۷ شکل نهادی می یابد و برنامه های توسعه عمرانی برای شهر تهیه می شوند. در اثر این برنامه ها، شهر گسترشی کم نظیر را تجربه می کند. شهرهای مدرن مانند تهران، با موقعیت های کاری و شرایط زندگی بهتر، ماوایی برای تحقق آرزوهای ساکنین شهرهای اطراف و روستائیان می شوند. در نتیجه، جمعیت این شهرها افزایش می یابد. شهر جدید، کلان شهری است که برای ساکنانش، که طیف وسیعی از بازیگران جدید اجتماعی مانند زنان، روشنفکران، جوانان و... را شامل می شود، غریبه است. شهر و تجربه های سوژه های جدید شهری، دستمایه اصلی بسیاری از رمان ها و فیلم ها در این دوره است. نویسنده، گاه از دیدگاه خود و گاه از دید سوژه های دیگر، شهر را توصیف می کند. ابراهیم گلستان یکی از نویسندگان مدرن سال های ۱۳۵۷-۱۳۲۰ است، که در داستان ها و فیلم هایش به بیان تجربه های عینی و ذهنی افراد در کلانشهر می پردازد. موضوع اصلی داستان های او، تناقض های جامعه در حال گذار به مدرنیته است. تضاد میان کهنه و نو، روستا و شهر و... روش تحقیق در این مقاله روش اکتشافی و با استناد به آثار گلستان است. یافته های پژوهش، تصویر روشنی از تحولات شهر و سوژه های شهری در سال های ۱۳۲۰ تا ۱۳۵۷ ارائه می دهد.

کلمات کلیدی:

واژه های کلیدی مدرنیته، مدرنیزاسیون، مدرنیسم، بازگشت به اصل، شهر، ابراهیم گلستان

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1780022>

